

[Svend Auken]

kapløb mellem kirkeministeren på den ene side og hr. Erhard Jakobsen på den anden side om at indføre nye regler for forkyndelsesfriheden i den danske folkekirke. Det kan være, at den sag har fundet sin foreløbige og positive afslutning, det skal vi granske i i fortsættelsen, men det er altså ikke det, at hr. Erhard Jakobsen er uenig med en præst, der er farligt, det er det efterfølgende spil, der har været farligt, og som heldigvis nu synes at være blevet bremset.

Og så med hensyn til, hvad jeg har sagt om ringe respekt og et lille land, vil jeg gerne af hensyn til hr. Erhard Jakobsen citere ordret, hvad jeg sagde. Jeg sagde:

»Ud fra ethvert synspunkt ville det være ønskeligt, hvis der kunne blive enighed mellem regering og folketing om sikkerhedspolitikken« – ud fra ethvert synspunkt ønskeligt, hvis der kunne blive enighed mellem regering og folketing. »Et lille land nyder ringe respekt for sine holdninger inden for udenrigspolitikken, hvis de ikke hviler på en bred hjemlig enighed.« Der er jo ikke noget så komisk som en udenrigsminister, der kommer ned og siger: ja, de har vedtaget hjemme i det danske folketing sådan og sådan og sådan, men enhver kender jo min private indstilling til tingene.

Og så fortsatte jeg: »Men det kræver, at regeringen til 100 pct. bøjer sig for kendsgerningerne. Der er i dette folketing som i den danske befolkning flertal for såvel et troværdigt dansk forsvar inden for Vestalliancen som for en aktiv dansk fredspolitik.«

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Min korte bemærkning er delt i 3 afdelinger. For det første: hvis jeg kom langt omkring, er det, fordi jeg forsøgte at følge hr. Svend Auken noget af vejen, og så må man trave langt omkring.

Det næste er med hensyn til kirkesagen. Den kirkesag, jeg har talt om, har intet at gøre med den tjenstlige undersøgelse omkring biskoppen, som kirkeministeren har foretaget; den har intet med det at gøre. Jeg har overhovedet ikke blandet mig i forkyndelsen i folkekirken. Jeg har blandet mig i en statsansat tjenstemands forpligtelser som tjenstemand til at blande sig uden om politiske stridigheder, og det gælder også for en

tjenstemand i præstekjole. Det er en helt anden sag end den, der har været rejst, og som jeg ikke har nogen lod og del i. Og jeg kan trøste hr. Svend Auken med, at denne sag bestemt ikke er afsluttet. Det er den ikke ude i befolkningen, og hr. Svend Auken har jo så meget respekt for mange forskellige bevægelser af forskellig art. Jeg kan love for, at der er en stærk bevægelse i gang i den retning, og det vil både hr. Svend Auken og mange præster opdage.

Må jeg så lige sige: mit kendskab til Det ny Testamente er særdeles grundigt. Det stammer dels fra 7 års regelmæssig søndagsskolegang hver søndag, hvor man nok tør antyde, at Det ny Testamente var genstand for behandling. Dernæst fra en folkeskoleuddannelse, der dengang medførte, at jeg i hvert fald var i stand til at citere 240 siders bibelhistorie udenad, og deraf var en stor del Det ny Testamente, Jesu liv og levned, så det kender jeg udmærket, og derfor betegner jeg det som en fantastisk løgn at drage paralleller mellem dette store budskab i Det ny Testamente og så almindelige politiske partiers programmer. Det er fuldstændig misvisende. Det har været gjort masser af gange. Det er altid mislykkedes.

Og så endelig med hensyn til udenrigspolitikken. Jeg noterer, at det var, som jeg citerede, at et lille land nyder ringe respekt. Ja, når det optræder, som Danmark gør, men det er ikke udenrigsministerens optræden. Det er folketingsflertallets optræden, der fremkalder manglende respekt, fordi folk spørger: et land, der ikke selv skal have raketter, hvorfor i alverden blander det sig i, hvad vi andre skal have? Tænk, hvis Vesttysklands parlament vedtog med et flertal at rette henvendelse til den danske regering om at indføre raketter i Danmark, selv om vi ikke ønsker det! Tænk, hvis man gjorde det! Sikken et ramaskrig, der ville blive. Ja men det er jo det, vi prøver på. Men da er det, jeg siger: heldigvis er vi så lille og har dermed så ringe indflydelse, at det ikke kommer til at spille nogen rolle. Det er et af verdenshistoriens heldige træf.

Ove Jensen (FP):

Statsministeren indledte sin åbningsredegørelse med at sige, at folketingsvalget den 10. januar blev udskrevet, fordi et flertal her